

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 31.

Z KRAKOWA DNIA 17. KWIETNIA 1814 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 9 Kwietnia.

*Rada Najwyższa temczasowa Xięstwa
Warszawskiego.*

Widząc, że wolny handel Solą regulaminem 11 Października r. z. 1813 na miejsce bytego monopolium do Xięstwa Warszawskiego — wprowadzony, z przyrzeczenia niedostatku kapitałów przez zabiegi możniejszych spekulantów, nie mógł skutkować tyle, aby mieszkańcy kraju osiągnęli z niego te korzyści, jakich koniecznie spodziewać się należało; a miało tych, niedostatek Soli i wygórowana iey cena nastąpiły, zabiegając tym niedogodnościom postanowića przedsięwziąć środki w tej mierze zaradzające, a konieczną potrzebę zmiany planu regulaminu wolnego handlu Solą d. 11 Października r. z. 1813 wskazujące, i w skutku tego zadzierżawic 3/4 części Soli na roczną konsumpcyą dla Departamentu Krakowskiego, Radomskiego, Siedleckiego, Lubelskiego i Warszawskiego potrzebney, i na ten przedmiot kontrakt pod dniem 1 Kwietnia r. b. Staro a. konaemu Berkowi Szmul & Comp: wydata, zollawiając razem wolny handel Soli tym spekulantom, którzyby z tego

korzystać chcieli: nim zaś nowy ten plan w całej swej obszerności do wiadomości powszechney podany będzie, tymczasem główne zasady nowego tego planu ogłaszają się.

a) Antreprenier obowiązany 3/4 części Soli do każdego z wymienionych wyżej Departamentow w proporcji roczney konsumpcyi wyrachowaney wprowadzić, i takową po cenie umowioney cetnar ieden przedawać publiczności, iako to:

W Departamencie Krakowskim w magazynie Krakow: po złot. 24 gr. 15.
— Radomskim — Tursko zł. 25 gr. 22 1/2
— — — Zawichost zł. 25 gr. 22 1/2
W Dep. Lubel. — Krzeszow zł. 26 gr. 22 1/2.
— — — Skrzybiszyn — 26 g. 22 1/2.
— — — Kamień — — 26 g. 22 1/2.
— — — Puławy — — 26 g. 22 1/2.
— Siedleckim — Modzyn — 26 g. 22 1/2.
— — — Włodawa — 26 g. 22 1/2
— — — Krzemień — 26 g. 22 1/2.
— Warszawskim Solec — 26 g. 22 1/2.
— — — Góra — — 26 g. 22 1/2.
— — — Kamion — 26 g. 22 1/2.
— — — Dobrzykow — 26 g. 22 1/2.

b) Wszystkim spekulantom wolno iest

Sól do kraiu w prowadzać za paszportami Ministerjalnemi do Departamentow zadzierżawionych za opłatą na granicy po złot. 7 gr. 10, a to od daty niniejszego kontraktu.

c) Nie wolno będzie spekulantom Soli sprowadzającym na wolny handel, gdzie indziej składać iak tylko w obrębach tych miejsc, gdzie magazyny antreprenerskie są rozłożone, iak się wyżej o tem powiedziało.

d) Remispassy na w prowadzenie Soli od podpisania kontraktu nikomu wydawane nie będą, a ci spekulanci, którzy iuż one przed podpisaniem kontraktu uzyskali, i tey dotąd do miejsc przeznaczonych nie doprowadzili i nie opłacili, i takową dopiero po odebraniu tego obwieszczenia od celnarza po zł. 7 gr. 10 do Skarbu zapłacić są obowiązani.

e) Wszyscy spekulanci, którzy z mocy wolnego handlu Solą regulaminem 11 Października r. z. ogłoszonego Soli do kraiu w prowadzili, i tey dotąd nie sprzedali, resztuiace zapasy swey Soli w obrębach miały lub wsiow, gdzie magazyny antreprenerskie są, pod karą konfiskaty naydaley do 15 Maia 1814 r. ulokować powinni, i tam ją tylko sprzedawać mogą.

f) Po 15tym Maia r. b. z zapasow dawney Soli dotąd posiadanych przez prywatnych, może na potrzeby pozostawić:

Dziedzic właściciel włości celnarow	10.
Pleban, Arendarz propinacyi	— 3.
Włościanin, mieszczanin	— 1.
Szynkarz koncessyonowany	— 10.

Gdyby kto nadużywał tych względow Rządu, i Soli spekulancją na uszkodzenie Rządu przechowywał, pomimo konfiskaty Soli, karze zł. 60 od każdego celnarza podpadnie.

g) Po dniu 15tym Maia r. b. nie wolno nikomu Soli w miejscach niepozwolonych beczkami, kruchami, bałwanami, w worach i innych naczyniach sprzedawać, lub składy w miejscach zakazanych pod konfiskatą utrzymywać.

h) Kontrakt względem wymienionych wyżej Departamentow na lat dwa po sobie idące od 1 Czerwca r. b. zaczyna się zawarty został.

i) Lubo kontrakt antreprenera od 1 Czerwca poczyna się, z tem wszytkiem dla dogodzenia Publiczności, iak tylko Soli Antreprenerska w magazynie znajdować się będzie, tedy przed rozpoczęciem kontraktow ceną umowioną sprzedawać będzie.

Jak z niedney strony przedsięwzięcie to zapewnia mieszkańcow, iż niedostatek Soli doświadczanym nie będzie, i cena iey do dawney monopolicznej zbliżona, a podnoszoną być niemogąca, i rozłożenie po magazynach Soli większą zrobi konsumentom dogodność, tak z drugiey strony wolny handel pozostawiony wpływ mieć może pewny na zbitanie ceny postanowionej do niższego stopnia w miarę okoliczności nabywania taniej za granicą soli.

Odmianna ta zrobiona jest tylko względem Departamentow wyżej wymienionych, iako iuż zadzierżawionych, co się zaś tyczy Departamentow Kaliskiego, Poznańskiego, Bydgoskiego Łomżyńskiego i Płockiego iako niezadzierżawionych; ieszcze Regulamin z d. 11 Października r. z. wydany, zupełnie co do w prowadzenia Soli i pobierania od niey opłaty nadal utrzymuje się. — Dan w Warszawie dnia 2 Kwietnia 1814 r.

Xze Lubecki.
Bieńkowski.

Z Wiednia d. 9 Kwietnia.

Doniesienia od teatru wojny.

Na granicach i w Niderlandach ciągnie się żywo mała wojna.

Bombardowanie twierdzy Bergen - opozom rozpoczęło się d. 17 Marca. Oblegające woysko znacznie zmocnione zostało; osada zaś ciągle warownie rozszerza.

Saski Pułkownik Gismar z złożonym z dwóch szwadronow huzarów i ułanow Saskich i 500 kozaków korpusem podszedł d. 11 Marca warownie miaśto St. Quentin i opanował. Znalazł tam 100 dział, na kanale 4 okręty wyładowane witrolem i Hiszpańskim ołowiem, skład tytoniu 120 cetnarow wynoszący i lazaret z 200 choremi. Natrafił tam także wiele Angielskich jeńców, których uwolnił i do Bruxelli odesłał, gdzie d. 22 Marca przybyli.

Jenerał porucznik Baron Thielemann, który stał w okolicy Tournay dla zastąpienia zachodniej Flandryi przeciw wycieczkom nieprzyjacielskiego Jenerała Maison z Lill, rozkazał Saskiemu pospolitemu ruszeniu pod Xciem Schönburg d. 21 Marca przedsięwziąć rozpoznanie przeciw nieprzyjacielskiemu stanowisku, które aż do Lill iego strażę odparto. Gdy w krotce zmocniwszy się nieprzyjaciel, uderzył na ten oddział, który temże pospolitem ruszeniem i pół szwadronem huzarów jeszcze zmocniony został, nie tylko przeciw przemagającej sile utrzymał się w zupełnym szyku, ale nadto nieprzyjacielskie natarcia odpart.

Jenerał Borstell rozpoczął tak pomyślnie oblężenie miaśta Maubeuge, iż wszystkie zewnętrzne warownie opanował.

D. 28 Marca wyszło w Bruxelli następujące oznajmienie:

„Donoszę publiczności, iż udało się nieprzyjacielowi osadzić na nowo Gandawę. Waleczny Pułkownik Bygatow stanął przeciw niemu w Alost (na drodze, od Bruxelli.) Ja idę przeciw niemu z znaczną siłą. Pod Antwerpią został w tej chwili odparty. Wszędzie jest ścigany; Bruxella nie ma się niczego obawiać. W Bruxelli d. 27 Marca 1814.

Dowódca miaśta
Hrabia Lotum.

W głównej kwaterze stojącego przed Hamburgiem dowodcy woyska Polskiego, Jenerała Hrabiego Benningsena, ogłoszony został pod d. 21 Marca nowy rapport, którego treść następująca:

Po tylu pomiesionych klęskach na wyspie Wilhelmsburg zdać się Marszałek Davout niechcieć iey więcej przeciw nam bronić, gdyż tylko między Hamburgiem i Haarburiem utrzymać swoje czaty, które bardzo rozsądnie są obwarowane i z sobą połączone.

Nieprzetamane zawady przymuszają ciągle oblężencow do przestania na małych korzyściach przeciw nieprzyjacielowi, i Jen. Hrabia Benningsen nakazuje one przynajmniej tak daleko posuwać, ile tylko moralna przewaga naszego woyska przeciw korzyśnemu położeniu nieprzyjaciela pozwala. W tym celu przedsiębrane bywają codziennie, zwłaszcza pod czas nocy, w kilka set ochotników napady, już na wyspę Wilhelmsburg, już na inne daleko posunięte nieprzyjacielskie placówki, które żołnierze nasi mają sobie za rozrywkę, oblężnych zaś nurzą i ducha w nich osłabiają, zadając im ustawiczne klęski. (Tu wymienione są niektóre korzyści w szczęśliwych tych napadach.) Wodź naczelny poczynał nayedogodniejsze rozpo-

sządzenia przeciw wyoieczkom z Hamburga. Jenerałowie jazdy Czapllic i Chepelaw dowodzą wszystkimi przednimi strażami, a Jenerałowie Dottorf, Tollroy i Markow wspierają ich swoiemi dywizjami piechoty. Przed Haarburiem stoi Angielski Jenerał Lyon z korpusem Rossyanow, Hanoweranow i Anzeatow.

Wodz naczelny postać znowu wiele jazdy nad Ren, i tylko isy tyle zatrzymał, ile do służby przed Hamburgiem i Haarburiem potrzeba; lecz zato ściga do siebie znaczne oddziały piechoty. Spodziewane wkrótce rozciągnięcie ziemi wyciąga nowego gatunku działania przeciw warunkom Hamburga i Haarbura i do tego poczynione już są potrzebne przygotowania.

Urzędowe doniesienia.

Z Dżonu d. z Kwistia.

N. Cesarz Austriacki ciągle tu bawi. W orszaku J. C. Męci znajdują się, oprócz dworu i Ministra związków zagranicznych, Xcia Metternicha, Lord Castlereagh, Kr. Pruski Kanclerz stanu, Baron Hardenberg i całe ciało dyplomatyczne.

Stanowisko woysk w Francyi spodziewać się wkrótce może ważnych wypadków. Połączone woyska Feldmarszałka Xcia Schwarzenberga i Feldmarszałka Blichera stoją na prawym brzegu Marny, i między Sekwaną i Marną przed Paryżem. Cesarz Francuzow, którego utłozone zapewne zropaczy plany zniszczył Xcie Schwarzenberg przez śmiały swoy obrót, przez który bez względu na swoy związek złączył się z woyskiem północnem, znajdował się jeszcze d. 31 Marca w Troyes. Siła, którą około siebie miał zgromadzić, wynosiła około 30,000 ludzi.

Lord Wellington podług nadeszłych

przez Francją doniesień, popierać ma szybko zaczepne swoje działania po wzięciu Bordeaux. Woysko południowe pod rozkazami Xcia Hessen-Humburskiego ściga nieprzyjaciela, który uciekł na prawy brzeg Rodanu. Woysko to złączy się zapewne wkrótce z woyskiem Wellingtona.

Mocarstwa zprzymierzone po bitwie pod Lipskiem i po przejściu za Ren, zajęły następujące departamenty Francuzkie, które przed wojną należały do tego kraju:

Departament uścia Elby; dep. uścia Weseli; dep. Emsy wyższej; dep. Emsy wschodniej; dep. Emsy zachodniej; dep. Fryzyi; dep. uścia Isseli; dep. Lippy; dep. Isseli wyższej; dep. Zuydersee; dep. uścia Renu; dep. Roery; dep. Skaldy; dep. Lissy; dep. dwu Netow; dep. Mozy niższej; dep. Dyli; dep. Jemappy; dep. Sambry i Mozy; dep. Ourty; dep. Ferets; dep. Sambry; dep. Renu i Mozeli; dep. Mont-Tonner; dep. Ardenow; dep. Aisny; dep. Marny; dep. Mozy; dep. Meurty; dep. niższego Renu; dep. wyższego Renu; dep. Vosges; dep. wyższej Maroy; dep. Auby; dep. Jonny; dep. Sekwany i Marny; dep. Złotego brzegu; dep. wyższej Saony; dep. Douby; dep. gory Jura; dep. Laony i Loary; dep. Ainy; dep. Loary; dep. Rodanu; dep. Lemanu; dep. Montblanc; dep. Jzery; dep. Simplenu; dep. Doary; dep. Girondy; dep. Landes; dep. niższych Pireneow; dep. wyższych Pireneow; dep. Gersy; dep. Rzymski; dep. Trasimenu; dep. Ombrony; dep. śródziemnego morza; dep. Arny; dep. Tary.

Francya miała w naywiększej swobodzie rozciągłości 130 departamentow; po-

wyżey wymienione siły osadzone są teraz wojskami przymierzonymi, a zatem blisko połowa tego wielkiego państwa znajduje się w mocy przymierzonych Mocarstw. Przydawszy do tego zniszczenie przez to osadzenie sił Francyi, a powiększenie się przymierzonych przez odbierane codziennie posiłki z własnych krajów, tedy okaże się znaczna przewaga na stronę Mocarstw przymierzonych.

Naywiększe wojsko Francuzkie, które na jednem miejscu znajduje się zebrane, jest bezwątpienia wojsko Marszałka Soulta, które naywięcej liczyć może z nowo zaciągnięmi 50,000 ludzi. Wojsko, które stoi naprzeciwko dwóch głównych połączonych wojsk, po poniesionej w ostatniej bitwie stracie, naywięcej 40,000 ludzi rachować można. Cesarz Napoleon ma przy sobie z gwardyami swojemi naywięcej 30,000 ludzi. Połączone wojsko Sucheta i Angereau wynosi 25 do 30,000 ludzi.

Pomiędzy wszystkiemi temi wojskami nie można zaledwo trzecią część flaręgo żołnierza rachować, gdy przeciwnie wojska pod Feldmarszałkami Schwarzenbergiem i Blücherem, nie rachując oblegających korpusów, wynoszą naymiej 200,000, wojsko południowe przeszło 80,000, a wojsko Wellingtona przeszło 90,000 ludzi. Do tych liczb nie wchodzi ani korpus Królewicza Szwedzkiego, ani posłkiowy Duński, ani Angielskie i na żołdzie Angielskim będące wojska w Hollandyi, ani nowo utworzone Hollenderskie wojsko, które znowu razem przeszło 100,000 ludzi wynoszą. Nie wchodzi niemniej idące zewsząd dla dopełnienia pułków i odwodowe wojska. Nigdy ieszcze nie zebrała się większa siła dla jednego i tegoż

zbawiennego celu.

Podług nadeszłego od wojska we Włoszech doniesienia, Feldm. porucznik Marszał postanowił, dla ściślejszego opasania Wenecyi przy opadłej teraz wodzie, na leżącą na lewym brzegu Adygi warownią Cavanella i oszańcowane stanowisko pod S. Anną uderzyć. Atak ten uskutecznił zofał d. 23 Marca w 4 kolumnach z nayzupelniejszą pomyślnością. Szturmujące wojska wyparty nieprzyjaciela mimo naywiększej obrony z wszystkich warowni, które między Adygą i Brentą założone były, ścigały go aż do Beredolo, i tego ieszcze dnia opanowały ważną wyspę Fossone, poczem w nocy zaraz usadowił się Jenerał Pulski pod iey działami na prawym brzegu Brenty. Do stało nam się przy tym ataku nieco jeńców, a na placu boju zofawili nieprzyjaciela wiele zabitych. Strata nasza jest nie wielka.

Feldmarszałek Hr. Bellegarde chwali bardzo dobre rozporządzenia Feldm. porucznika Marszał i Jenerała Pulskiego, tudzież waleczność wojska, i jako naszezgólniejszą zaletę zastępujących wymienia Podpułkownika Bonomo, Kapitanow Zimera i Kudriawskiego od korpusu inżynierow, Kapitanow Kunerta od artyleryi, Radisevicha od pułku Gradiskańskiego, Kossanovicha od Ogulińskiego, Perucznikow Sekulicha i Xulekicha, tudzież chorążego Subovicha, od Kr. Angielskiej sily morskiej Kadetow Schappemana i Johnsona.

Tuteysza gazeta dworska pod napisem *Hiszpania* umieściła treść nowey konferucyi Hiszpańskiej, do której przyda-

ła następującą uwagę:

” Konstytucya, którą Stany (cortes) ułożyły wprawdzie dla Króla Ferdynanda, lecz bez wiadomego z jego strony pełnomocnictwa i zezwolenia, a to w czasie, kiedy same sobie zostawione, w zakątku Hiszpanii zamknięte, mogły bez przeszkody oddać się wszelkim marzeniom filozoficznym i duchowi nieznającemu hamulca; taką jest nowa konstytucya, i zawiera w sobie tyle nasion niezgody i nieładu, którym rząd pozbawiony wszelkiej siły nie jest mocen zapobiedz, iż obawiać się wypada, aby Hiszpania, choć prawemu Królowi powrocona, i od obcych nieprzyjaciół oswobodzona, nie wyślawiła wewnątrz widoku tych samych rozterkow i niezgod, które w sposobie tak krwawym podczas rewolucyi, kiedy we Francyi układano i stanowiono w tym samym duchu tyle konstytucy, dowiodły przez następne wypadki, iż bez dzielności w rządzie żadna Monarchia ostać się, a w wielkiem państwie rząd republikański utrzymać się nie może. Na dowód, że duch, który tę konstytucyą ożywił, nie jest powszechny w Hiszpanii, dowodzi wiadome posiedzenie Stanów, na którym deputowany Rayna dał się styścić z przeciwnem zdaniem. „

Oto jest treść wyżej wspomnioney konstytucyi Hiszpańskiej. Wyszła ona w imieniu Ferdynanda VII, pod napisem: *Constitucion politica de la Monarquia Española*. Wydrukowano ją w drukarni Królewskiej w Kadyx. Rejencya ogłosiła ją d. 19 Marca 1812 jako prawo stanu. Wazna jest teraz z tego względu, iż Hiszpania będąc wolną od wojsk obcych, może widzieć na swym tronie Króla, w imieniu którego była ułożona.

Składa się z 384 artykułów, zawar-

tych w 10 Tytułach, z których każdy po kilka ma rozdziałów.

Tytuł I. mowi o narodzie Hiszpańskim i o Hiszpanii. W artykule 3cim wyraża: Samowładność jest istotnie w narodzie; do niego więc należy moc stanowienia praw Kardynałnych. — Artykuł 4ty opiewa: Narod ma prawo utrzymywać i dawać opiekę mądrym i sprawiedliwym ustawom wolności obywatelskiej, własności i wszelkim pojedynczym swobodom osob, z których się narod składa. Wszyscy Hiszpanie powinni według majątku swego zaoszczędzić ciężary publiczne; wszyscy obowiązani brać się do oręża, gdy ich do tego prawo powoła.

Tytuł II. obejmuje rzecz o krajach Hiszpańskich, religii i publiczney administracyi. — Do krajow Hiszpańskich należą: wszystkie prowincye Hiszpańskie leżące w północney i południowey Ameryce, które od kilku lat przosiły się niepodległemi; część nawet Hiszpańska wyspy St. Domingo odśląpiona Francyi, a potem liracóna dla niey przez bunt Murzynow. — Religia narodu Hiszpańskiego jest i będzie nazawsze Katolicko-Rzymsko-Apostołska iedynie prawdziwa. Narod daie iey opiekę przez mądre i sprawiedliwe ustawy, a zabrania wszelkich innych wyznań. — Przedmiotem publiczney administracyi jest dobro narodu; cel bowiem wszelkich towarzystw obywatelskich jest dobre mienie wszystkich członkow, które ie składają. Administracya publiczna składa się z uniarokowanej dziedziczey Monarchii. Władza prawodawcza jest w Stanach i Królu. Władza wykonawcza należy do Króla. Władza stosowania praw do przypadkow cywilnych i kryminalnych należy do trybunałow.

Tytuł III. mowi o Stanach. — Stanami nazywa się zebranie Posłów wybranych prawnie odobywatelów Hiszpańskich wyobrażających narod. Zgromadzenia wyborcze mianować będą Posłów w okręgach, gminach i prowincyach. Zbierać się będą corocznie w stolicy d. i Marca. Co dwa lata odnawiać się będą. Król zagać będzie posiedzenia. Stany nie mogą obradować w obecności Króla. Gdy Ministrowie imieniem Króla propozycje jakie podają, mogą oni być obecni przy roztrząsaniu onych w sposobie przez Stany przepisac się mającym, lecz muszą się oddalić, gdy głosowanie nastąpi. Posiedzenia Stanow odbywają się publicznie, wyjąwszy przypadki wymagające tajnego naradzenia się. Członkowie Stanow z powodu zdania swego nazawsze są nietykalni. W sprawach kryminalnych podlegają jedynie sądownictwu Stanow. Przez cały ciąg posiedzenia i w miesiąc po skończeniu onego żaden Poseł nie może być zapozwany do sądu cywilnego. Aby władza Królewska nie mogła sobie ziednać wpływu na Stany, żaden Poseł ani podczas zgromadzenia Stanow, ani przed upłynieniem roku po skończeniu onego, nie może przyjąć służby, nagrody lub jakiegokolwiek bądź łaski Królewskiej, ani nawet tak dla siebie, jako też dla kogo innego o nie starać się nie powinien.

Stanom zaclowana moc: 1) podawania praw do uchwały, roztrząsania onych i zniesienia, gdy tego potrzeba wymaga; 2) słuchania przysięgi Króla, Xcia Asturyi i Rejencyi; 3) rozwiązania wszelkiej wątpliwości, któraby względem porządku nastęstwa tronu powstać mogła; 4) ustanowienia Rejencyi Państwa w przypadku potrzeby; 5) uznania publicznie

Xcia Asturyi następcą tronu; 6) wyznaczenia opiekuna dla małoletniego Króla; 7) przyjęcia przed zatwierdzeniem wszelkich przez Króla zawartych uгод, ściągających się do przymierza odpornego, posiadkowego lub handlowego; 8) zezwolenia na przyjęcie obcego wojska w Królestwie lub odmowienia onego; 9) uchwalenia lub zniesienia wszelkich urzędów przy sądach konfliktucyynnych i władzach publicznych; 10) oznaczenia corocznie, według podania Królewskiego tak w czasie pokoju jako i wojny, utrzymywać się mającey potęgi lądowej i morskiej; 11) wydawania urzędów dla wojska, floty i milicyi krajowej; 12) oznaczenia wydatków publiczney administracyi; 13) ustanowienia corocznie podatków i poborów; 14) dania rękoyami w przypadku potrzeby na kredyt narodowy; 15) zatwierdzenia rozdziału poborów na prowincye; 16) roztrząsania i zatwierdzenia rachunków z użycia skarbu publicznego złożyć się mających; 17) ustanowienia celt i taryff; 18) wydania potrzebnych urzędów względem administracyi, zachowania lub przedaży dobr narodowych; 19) oznaczenia floty menniczey, tudzież 20) miary i wagi, 21) popierania wszelkiego gatunku przemyśtu, i uprzątnienia wszelkich zawad przeciwnych postępowi jego; 22) ułożenia powszechnego planu publiczney edukacyi dla całej Monarchii, i zatwierdzenia planu wychowania dla Xcia Asturyi, 23) uchwalenia powszechnych urzędów dla policyi i stanu zdrowia całego Królestwa; 24) bronienia polityczney wolności druku; 25) czuwania nad odpowiedzialnością Sekretarzow Stanu i innych publicznych urzędników; nareszcie, 26) mają Stany prawo zezwolenia na wszelkie sprac

wy lub odrzucenia onych, Rosewate do o-
nowy niniejszey konfitycui.

(*Dalszy ciąg potem.*)

Z Londynu d. 25 Marca.

Pisma Francuzkie pod d. 17, 18 i 19 b. m. mało zawierają wiadomości tak o wojskach pod Paryżem, iako też Soula i Sucheta. Ogłosily tylko rapport Marszałka Augercau do Ministra wojennego pod d. 12 Marca z Villefranche, w którym donosi, iż Jenerał Bianchi postąpił z 15, 000 woyska przeciw Macou, a dywizya Hardegga z lektą brygadą Wielanda przeciw Bourg, on zaś dopiero w Lyonie ściągnął do siebie dywizye Musniera i Pannetiera, rozpoczął z nimi poruszenia i kazał Jenerałowi Musnier uderzyć na nieprzyaciela pod St. George, który go aż do Macou odparł. Nie zacznie poty działać zaczepnie, poki wszystkich woysk swoich nie potączy.

Onegday nadeszły tu listy z Bordeaux zapisujące wiele białego sukna dla ubrania Królewskiego Francuzkiego woyska. Przybyło także wiele deputowanych z tamtejszych powiatow do Ludwika XVIII. Powstanie w południowey Francyi idzie pomyslnie. Trzy departamenta oświadczyły się za Domem Bourbonow, to ieść departament niższych Pireneow, Landen i Girondy; mają one do 1,200,000 dusz ludności. Powstanie to rozszerzy się wkrótce od niższej Charante do Wandei, a gdy dojdzie do Poitou, Bretanii nie będzie długo obojętną dla prawego swojego Monarchy.

Naynowsze listy z Bordeaux donoszą, iż Jenerał Hill wszedł d. 12 b. m. z 15,000 woyska do tego miasta, i zabrał wszystkie znajdujące się tam Amerykańskie okręty, iako zdobycz, z których nie

wiele na morze usiekło.

Podług dziennika Times Xis Angoulem (syn Hrabiego Artezyi) udał się z St. Jean de Luz do główney kwatery Lorda Wellingtona. Gaskońscy chłopcy wykrzykują wszędzie: "nie ma pokoju z Bonapartem,, i oświadczaią przychylność swoją do Domu Bourbonow.

Niektóre z naszych gazet utrzymują, iż rząd nakazał 100,000 strzelby postać do Francyi

Amerykańskie pisma pod d. z Lutego zawierają z Quebecu doniesienie, podług którego woyska Angielskie opanowały stanowisko Blach-Rock i Amerykanow d. Cleven Mile Creek nad jeziorem Erie odparty. Ostatni utracili 7 dział, 4 statki, wiele taborow i 70 jeńcow. — Wszystko zapowiada żelne popieranie wojny z Amerykańskimi Stanami. Wiele wojennych okrętow popłynęło do St. Helens, gdzie przytaczają się do przewozowych statkow, które zabierają korpus woyska z Irlandyi do Kanady.

Zasłubienie Xięźniczki Karoliny z Xciem Następca Or-nii nastąpić ma w Maiu r. b. i w Kwietniu ieszcze ma o tem bydź parlamentowi doniesione.

Dziennik państwa (Paryzki) ogłosił odezwę Marszałka Soula do żołnierzy, wydaną w główney jego kwatery Tarbes d. 8 Marca. Nie wspomina on w niej o swoim pobiciu, ale obwinia Lorda Wellingtona, iż pobudza lud do buntu i rekoszu; wzywa swoje woyska do zemszczenia się krwią za to, i nie obiecuje mu spokojności, poki woysko przymierzone nie będzie pobite lub z kraju wyparte. Bądźmy Francuzami, (kończy swoją odezwę) umrzemy z bronią w ręku, i nieprzeżyjemy niestawy.,,

W Paryżu utrzymują, iż Bonaparta znaczną część osobistych swoich karbow na fregatach Francuzkich do Ameryki odesłał. Jakoż zniknął tam gotowy pieniądz; o handlu wcale się nie mówi; mieszkańcy głośno przeciw Bonapartemu orzekają,

DO D A T E K
DO N^{ro} 31.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

3 KRAKOWA DNIA 17 KWIETNIA 1814 Roku W NIEDZIELĘ

Z Wirzburga d. 30 Marca.

Nakoniec onegdaj wybiła godzina o. swobodzenia od 5cio miesięcznego iarżma mieszkańców tuteyszego przedmieścia Menu. Francuzka osada cofnęła się za kapitulacją do tuteyszego zamku, gdzie coraz bardziey będzie ścisniona; brakuje już tam żywności, a mianowicie soli.

Z Nancy d. 27 Marca.

W Bar-le-Duc wydana została nafiępująca odezwa:

Mieszkańcy departamentu Mozy! Buntownicze poruszenia zniewoliły mnie do zbliżenia się do tuteyszych okolic. Naczele Rossyyskiego i Pruskiego woyska przychodzę z z'eceniem przywrócić w waszych mieszkaniach spokoyność i porządek. Nosiemy tylko oręż przeciw nieprzyiaciom pokoiu i tym, którzy tyle jeszcze są zaślepionemi sławać w szeregu woyska, za pomocą którego chciyanoby wieczną prowadzić wojnę. Pozostaniecie spokoynymi w waszych domach, własność wasza będzie zabezpieczona; chcę wam ulżyć ciężarów wojny. możecie na moe polegać opiece. Lecz od chwili, w której woyska moje do was przybyły, żadnych

nie ma być schadzek, a nadewszystko rokoshu. Wszelki związek z rządem, władzami i woyskiem Francuzkiem uścić musi. Kto nie usłucha tego rozkazu, stanie się winnym zdrady względem sprzymieronych Mocarstw i będzie surowo karany. Każdy chłop, który z orężem w ręku schwytyany zostanie, śmiercią ukarany i wieś będzie spaloną. Obieraycie więc między nieochybną zgubą, utratą własności, i spokoynością, która wam wszystko zapewnia. Bolesno będzie mojemu sercu karać winnych; ale stosować się muszę do rozkazów, które przepisuje sprawiedliwość i słuszność.

(Pod.) *Gustaw, Xte Biron Kurlandzki.*

Z Modrytu d. 9 Marca.

Na nadzwyczajne posiedzenie stanów przybył z rozkazu Rejencyi Sekretarz stanu wojenny i przeczytał list Jenerała Copons, dowodcy 1go korpusu, z Vich pod d. 4 Marca, w którym donosi iż dowiedział się różnemi drogami, że nasz Król Ferdynand VII. w pośroży swoiey do Perpignan przez Tuluzę przejechał; ale mimo wszelkich starań nie mógł się dowiedzieć,

czyli już do Perpignan przybył. W Vich rozchodziła się wprawdzie pogłoska, iż Król znajduje się już na ziemi Hiszpańskiej, ale ręczyć za nią nie może. Sekretarz doniósł także Zgromadzeniu, iż Prezes Rejencyi przygotował się na przyjęcie J. K. Mci, iak tylko oiego przybyciu z pewnością się dowie.

Dziennik *Conciso* czyni nad tem następującą uwagę: Jeżeli go Bonaparte odesłał, tedy odesłał go najdalszą drogą, co okazuje nieprzyjacielskie iego zamiary. Skoro Król ziedzie, zgromadzmy się wszyscy około konfytucyynego Monarchy, niechay zatwierdzi traktaty z Zprzymierzonymi, a tak upadną podstępne zamiary Bonapartego.,,

Pod czas zwycięstwa pod Orthęz dostało się w ręce Anglikom 3000 jeńców i 12 dział.

Baron Eroles opanował podstępym woijnym Lerida, Mequinenza i Monzon. Donosi on o tem z dodatkiem: iż w krotce doniesie o przeznaczaniu 2500 ludzi liczy-

ney osady. Tortosa, Murviedro i Peniscola dostać się także miały w nasze ręce; ale Jenerał Robert poznał się na podstępie i rzecz się nie udała. (Rzekomy adjutant Sucheta, nazwiskiem Don Juan Vakalen, dostawił sześciu tem twierdzom rozkaz z zmyślonym i dobrze naśladowanym podpisem tego Marszałka, aby Hiszpanom oddane zostały. Pierwsze trzy daty się uwieść, ale drugie nie.)

Sekretarze stanu w prowadzonych zostali na posiedzenie stanów i donieśli co następuje:

Sekretarz publicznego skarbu doniósł: Wydatki na wojsko wynoszą 779 mill. realow (20 realow wchodzi na 1 Talar). Summa ta musi być przez podatki i pożyczkę doflarczona.

Sekretarz woienny doniósł: Wojsko liczy 184.152 głów i 17.416 koni.

Sekretarz marynarki doniósł: Siła merska składa się z 5 liniowych okrętów, 10 fregat i 65 mniejszych woiennych statków.

D O N I E S I E N I A.

Niżej podpisany Komornik Powiatu i Miasta Krakowa w Krakowie przy ulicy Grodzkiej w Domu pod Nr. 206 zamieszkały, stosownie do Rezolucyi Wys. Trybunału Cyw. I. Instancyi Dep. Krakow. dd. 12 stycznia r. b. do L. 34 zaoadtey, ninieyszem do publiczney podaie wiadomości, iż na dniu 3 Maia 1814 o godzinie 9tej z rana w zamieszkanu podpisanego Komornika, iako na terminie ostatecznego przysądzenia, przez publiczną licytacją Grunt z Łąką, Chałupa i Stodutka pod Nr. 108 na Nowey Wsi w Powiecie i Depart. Krakow. leżące, po zmarłym Kasprze Czekaniu pozostałe, więcey dającemu sprzedane i przysądzone będą; mając przeto chęć takowych nabycia winien będzie vadium w kwocie Złp. 82 gr. 24 iako 10tą część summy szacunkowey w monecie srebrney grubey przed rozpoczęciem się licytacji złożyć, zaś o warunkach sprzedarzy każdego czasu u rzeczzonego Komornika potrzebną informacją powziąć będzie można. — W Krakowie d. 28 Marca 1814.

Franoiszek Chwastkiewicz, Komornik S. P. T. i M. R.

Komornik Powiatu Jędrzejowskiego w Departamencie Krakow. Publiczność uwiadomia, iż w Wsi Łęcinie Powiecie Jędrzejowskim Depart. Krakow. pod Nr. pierwszym, Powozow, Zegarow ściennego, Gitary, Kopersztychow, Stolikow machoniowych i ordynaryynych, Sofy, Krzesel lepszych i podlejszych, Faiansow, Porcelany, Zwierciadła, Komod, Biora, Kufra, Łóżek, Okien starych w ramach oprawnych, Miedzi i Zelaza w małej ilości, Kredensu oraz inoych Mebli i sprzętow domowych, d. 20 b. m. Kwietnia 1814 o godzinie 9 rano sprzedarz sposobem licytacji rozpoczęła, a w nastę-

pujące po sobie dni dla zaspokoienia Prowizyi W. Pani z Włodarskich Pieniążkowej winnych, za gotową zapłatę aż do ukończenia kontynuowana zostanie. Każdy więc chęć nabycia powyższych efektów mający, terminu i miejsca wyżej oznaczonych pilnować winien. — W Jędrzejowie d. 4 Kwietnia 1814.

Ign: Rzuchowski, Amornik Pow. Jędrz. Depar. Krakow.

Obwieszczenie, którem się uwiadomia Publiczność, iż w Mieście powiatowem Jędrzejowie w Ryнку pod Nr. 3 Zyta kor. 3, Pszenicy kor. 4, Grochu kor. 1, cw. 2, Prosa kor. 2, Tatarski kor. 3 i Zegar ścienny d. 25 Kwietnia r. b. o godz. 9 ranney, na zaspokoienie prowizyi, z mocy Dekretu Wys. Tryb. Cyw. I. Inst. Dep. Krak. d. 7 Listopada 1812 wypadtego, J. Pani Konegondzie Zawadzki winnych, sposobem licytacyi publiczney za gotową zapłatę sprzedane zostaną. — W Jędrzejowie d. 2 Kwietnia 1814

J. Rzuchowski, Kom. P. J. D. Krak

Dnia 24 Kwietnia r. b. 1814 o godzinie otey z rana, w domu przy Ryнку Miastu Jędrzejowa sytuowanym na tyle, rozpoczynać się będzie sprzedaż Urzędowa więcey dającemu, rożnych sprzętów domowych i mebli, szczególniej, Holików, luter, sof, falansow, medzi, cyny, kopersztychow, stołkow drewnianych, kufrow, dobrze okutych, instrumentow do grania, i innych, dla zaspokoienia należitości Jozefowi Kowalczyńskiemu winnych, i wynagrodzenie kosztow exekucyjnych, a to z mocy Wyroku Przeświętego Sądu Spornego Powiatu Jędrzejowskiego, pod d. 7 Kwietnia r. b. wypadtego. Co się dla każdego w adomości niniejszym ogłasza.

Dan w Jędrzejowie d. 13 Kwietnia 1814.

Ignacy Rzuchowski, Kom. Pow. Jędrz. Dep. Krak.

Niżej wyrażony do publiczney wiadomości podaje, iż z mocy Wyroku Trybunału Cywilnego pierwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego w dniu osmnałym miesiąca Marca, roku bieżącego pomiędzy successorami dorosłemi niegdę Łukasza Kromera i Magdaleny z Bochenkiewiczow małżonkow, a Maryanną z Micleńskich, Ur. Piotra Stankiewicza małżonką, jako małoletniego Karola Kromera w powtorzem małżeństwie z tąż terazniejszą Stankiewiczową przez Łukasza Kromera splotzonego syna opiekunką, tudzież przydanym opiekodem Janem Nepomocnem Czapotowiczem zapadłego, domy dwa murowane z ogrodem onymże przyległym, na przedmieściu Krakowskim Piasek zwanym w ulicy Ganczarskiej pod liczbą jedną popisową 135 stojące, oraz do wyż wymienionych doletnich, i małoletniego successorow Kromerowskich należące, przez biegłych w sztuce złotych polskich dwa tysiące sześćset dwa w monecie srebrney kurant oszacowane, przez publiczną licytacyą więcey dającemu, dnia 16go Maja r. b. 1814 o godzinie otey przed południem, w kancelaryi niżej podpisanego Pisarza tu w Krakowie w ulicy Szpitalney pod Nrem 562 utrzymywanej sprzedane będą; chęć zatym nabycia tych domow mający, w miejscu i czasie wyż wymienionym znajdować się, i swe podania do Protokołu oświadczyć raczą; na tym bowiem terminie przerzeczone domy więcey dającemu pod kondycyami (które w każdym czasie w kancelaryi niżej podpisanego Pisarza przeczytać można) przygotowawczo przysądzone będą. W Krakowie d. 3 Kwietnia 1814 roku.

Walenty Lichochi, Pisarz Aktowy Dep. Krak.

Niżej podpisany do publiczney wiadomości podaje, iż z mocy Rezolucyi Trybunału Cywilnego pierwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego pod dniem czwartym miesiąca i roku bieżących do Nru 718 zapadły różne kosztowności, suknie, futra, miedź, cyna, obrazy, pościel, stolarszczyna, i sprzęty domowe po niegdę Kazimierzu Wieruszkiewiczuzi pozostate, dnia osmnaстого miesiąca i roku bieżących o godzinie 9 przed południem i dni następnych w kamienicy tu w Krakowie w ulicy Mikołajskiej pod Nrem 639 stojącej więcey dającemu w monecie srebrney kurant przez publiczną

licytacyą sprzedawane będą; chęć zaś nabycia ich mający, w miejscu i czasie wyżej wymienionym znajdować się raczą. W Krakowie d. 6 Kwietnia 1814 roku.

Walenty Lichecki, Pisarz Aktowy Dep. Krakowskiego.

Pisarz Trybunału Cywilnego I. Instancyi Departamentu Krakowskiego do wiadomości publicznej podaje sprzedarz Kamienicy, w mieście Departamentowym wolno Handlowym Krakowie przy Rynku wielkim pomiędzy sąsiedzkimi kamienicami z jednej Ur. Magdaleny z Rossetow Ur. Macieja Barczca Kupca Krakowskiego Małżonki, a z drugiej strony JP. Jozefa Kremera Krawca Obywatela Krakowskiego, dziedzicznych pod L. 456 popisową leżący, dawniej do W. Jana Biberstein Staro-wiejskiego Starosty Barwałskiego początkowego dłużnika, a teraz do JW. JX. Andrzeja Hrabi Ankwicza Kanonika Otomusieckiego, w teyże kamienicy zamieszkanie obrane mającego prawem Dziedzictwa należący, sprzedana zaś będzie na Instancyą W. Michała Dyktarskiego Obywatela dwu krajowego, jako Ur. Pawła Czaderskiego Cessyonaryusza, zamieszkanie do tego czynu w Krakowie przy Rynku pod Liczbą 263 popisową obrane mającego a to na zaspokojenie Summy prowi-zyonalney od Summy Kapitałney 12000 Złp. w grubej srebrney monecie courant wyro-kami pomiędzy W. Michałem Dyktarskim Instansem z jednej, a JW. JX. Andrze-
m Hrabią Ankwiczem Debentem z drugiej strony Wys. Trybunału Cywilnego I. Instancy: Departamentu Krakowskiego Wydziału II. naocznie i Najiaś. Sądu Ap-
pellacyjnego Xięstwa Warszawskiego Wydziału II. zaocznie w Warszawie dnia 28 Lip-
ca 1813 roku zapadłemi przysądzoney, to jest, od dnia 2 Lipca 1800 roku do 20 Gru-
dnia 1803 po 6 od 100 — Złp. 2460
od dnia 20 Grudnia 1803 do 2 Grudnia 1813. po 5 od 100 — — — 6000.

Ogółem w monecie srebrney grubej wynoszący.

Złp. 8460.

Protokół zalety przez Komornika Departamentowego Ur. Skorczynskiego tey kamienicy dnia 10 Lutego rozpoczęty a 17 Mca i r. tego ukończony był, i kopia tego protokołu, jedna W. Stanisławowi Zarzeckiemu Prezydentowi Muncypalności Miasta Krakowa, druga W. Alojzemu Filipowiczowi pisarzowi Sądu Pokoju powiatu i Miasta Krakowa Wydziału I. trzecia JW. Jmci X. Ankwiczowi jako Debentowi dnia tego 17 Lutego r. b. doręczone są; ten zaś protokół przy doręczeniu tak przez W. Zarzeckiego Prezydenta, jako i przez W. Filipowicza pisarza tego dnia wizowany jest, a w Księgi hipoteczne Depar. Krakowskiego, dnia tegoż samego 17 Lutego r. b. volum. I. na karcie 226. pod L. 32 załączony i obwieszczony Licytacyi tudzież, w Księgi Kancellaryi Trybunału tuteyszego dnia 26 Mca i r. t. volum. II. na karcie 04 pod L. 7 wpisany i o tym wszystkim JWoy JX. Ankwicz Debent zawiadomiony. Dzierżawcy tey kamienicy są piętą drugiego W. Woyciech Olearski Notaryusz De-
partamentu Krakowskiego, kteremu Kontrakt naymu kończy się dnia 30 Mca Wrze-
śnia r. b. W. Jozef Jordan Obywatel Xięstwa Warszawskiego piętą pierwszego, któ-
remu Kontrakt d. 1go Mca Lipca r. b. kończy się, Jmci P. Maciey Sokalski Traktyer
Obywatel Krakowski i Agnieszka Małżonkowie tym Kontrakt naymu także dnia 24
Czerwca r. b. kończy się, zaym po skończeniu tych Kontraktow naymu wyprowadzić
się zmieszkań obowiązani będą. —

Stan tey kamienicy i Warunki sprzedarzy złożone są przez Ur. Adama Ekiel-
skiego Patrona Trybunału Cyw. I. Instancyi Dep. Krak. do tego Aktu upoważnionego
w Krakowie przy Rynku pod L. 263 mieszkaającego sprzedarz niniejszą imieniem Instan-
ta W. Dyktarskiego popierającego, który cenę kamienicy tey podług kupna przez W.
Jana Biberstein Starowiejskiego początkowego dłużnika wd. 12 Stycznia r. 1787 urzę-
downie nabytey w summie 12000 złp. w dobrej srebrney kurant monecie stanowi i ofar-
uje. Druga publika cy licytacyi i warunkow dnia 28 Kwietnia r. b. 1814 o godzinie
10 ranney na audyencyi Trybunału Cyw. I. Inst. Dep. Krak. w Krakowie przy ulicy
Grodzkiej pod L. 106 w gmachu Sądowictwa odbywać się zwykły, a to z mocy
Wyroku przedawnionego dnia 2 Kwietnia r. b. 1814 ogłoszonego nastąpi, która to
publika cy następnie co dwa tygodnie po trzeci raz powtórzona będzie. Dan w Krako-
wie d. 4go kwietnia 1814.

Syktowski.